

Standardele de Stat

Avanțați în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 7 Noiembrie, tot mai mulți muncitori și tehnicienii de pe tot cuprinsul țării luptă cu însuflețire pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat. Educați de Partid, ei sunt conștienți de faptul că, cu cât vom îndeplini mai curând mărețele sarcini trasate de Partid și Guvern, cu atât vom izbui să lichidăm mai grabnic rușinoasa rămăneare în urmă la care ne osândise capitalismul, vom reuși să făurim o puternică industrie socialistă și o agricultură înaintată, vom asigura o viață îndestulată pentru toți cei ce muncesc.

Lupta pentru realizarea Planului trebuie dusă cu hotărâre mereu sporită, pentru că TOATE sarcinile să fie îndeplinite, pentru că Planul de Stat să fie INTEGRAL realizat. Odată cu lupta pentru creșterea producției și productivității muncii, trebuie acordată cea mai mare atenție luptei pentru îmbunătățirea calității produselor, pentru un regim sever de economii, pentru ieftinirea prețului de cost al produselor. În această luptă, stabilirea și punerea în aplicare a standardelor de Stat constituie un sprijin puternic, un pas înainte pe drumul înlăturării haosului din producție și desorganizării moștenite dela regimul burghez-mosieresc.

Să vedem de unde vine necesitatea introducerii standardelor. Una din caracteristicile modului de producție capitalistă o constituie extraordinara iriesire de forțe, de bunuri de tot felul, și de timp.

Mănat de pofta sa nestăvilită de câștiguri grase, fiecare fabricant produce, în cadrul sistemului capitalist, — fără a ține seama de interesele reale ale marelui consumatorilor. Legea capitalistă este doar PROFITUL. De aici, haosul și anarhia care stăpânește economia capitalistă bazată pe exploatarea maselor largi muncitoare de către un puștin de profitori.

În această privință, se pot da nenumărate exemple grațioase. În industria metalurgică, se produceau 40.000 tipuri de piese de schimb, din care cea mai mare parte cu totul de prisos! Iar în ceea ce privește utilajul agricol, se fabricau nu mai puțin de 67 feluri de pluguri și peste 100 feluri de sape, una mai altfel vopsită decât alta și care de care mai scumpe! La fel, în toate celelalte sectoare industriale.

După alungarea capitaliștilor dela cârmă țării, și mai cu seamă după naționalizarea principalilor mijloace de producție industrială, clasa muncitoare, sub conducerea Partidului, a început lupta pentru a lichida definitiv haosul și desorganizarea capitalistă pentru a crea bazele care să asigure creșterea neîntreruptă a economiei.

Introducerea standardelor de Stat constituie o contribuție de seamă la lupta pentru desvoltarea economiei noastre socialiste.

Standardele sunt norme tehnice prin care se stabilesc caracteristicile produselor — calitatea, forma, dimensiunile lor — după criterii științifice și fiindându-se seama de trebuințele reale ale economiei și ale marelui consumatorilor. Standardele constituie un element de bază al producției planificate, mai cu seamă în perioada trecerii la conducerea planificată a economiei.

Prin standardizare se obține, așadar, simplificarea numărului și varietăților de produse de același fel, stabilindu-se tipuri precise, cu indicarea detaliată a calităților pe care fiecare produs trebuie să le îndeplinească.

În felul acesta, se pune capăt risipei rezultate din fabricarea unor varietăți nesfârșite de produse asemănătoare, se dă posibilitatea muncitorilor și tehnicienilor să se specializeze în fabricarea unui aceluși fel de produse, se creează pînă la realizarea unor însemnate economii de timp și materiale. În același timp, standardele constituie o bază serioasă pentru organizarea unui CONTROL eficient al calității produselor, control la care pot participa atât factorii tehnici, cât și masa muncitorilor și consumatorilor. Constatând defecte la un produs standardizat, deci bine cunoscut, consumatorul își va putea exercita cu succes acțiunea sa critică la adresa întreprinderii producătoare.

Prin standardizarea produselor laminate, timpul mort care se pierde de la schimbarea prea deasă a val-

țurilor a fost în cea mai mare parte înlăturat. Prin standardizarea antrazoazelor de aramă necesare cuțitorilor focare ale locomotivelor, se realizează o economie de material de 20%.

Din aceste exemple, se vede limpede că standardizarea constituie o armă puternică în lupta pentru realizarea Planului de Stat, pentru creșterea producției și productivității muncii. Lucrând un număr limitat de piese fixate prin standarde de Stat, fiecare fabrică, fiecare secție, fiecare muncitor în parte capătă posibilități mai mari de a se specializa, de a produce din ce în ce mai mult, mai bine și mai ieftin, contribuind astfel la reducerea prețului de cost al mărfurilor, la ridicarea nivelului de trai al salariaților. În aceeași măsură, datorită sistemului de salarizare după cantitatea și calitatea muncii depuse, sporște și câștigul muncitorilor.

Trebuie combătută cu tărie părerea, din capul locului greșită, că standardizarea socialistă înseamnă automatizare. Sub capitaliști, standardizarea constituie intradepășabilă de a amâgii masele consumatoare, oferindu-le produse inferioare la preț ridicat. Dealtfel, standardizarea ca și planificarea nu este posibilă decât în condițiile economiei socialiste. Standardizarea socialistă urmărește îmbunătățirea calității și ieftinirea prețului de cost al produselor. Prin standardizarea produselor textile, de pildă, se stabilește rezistența fibrelor și a pânzei și se fixează toate proprietățile care să asigure o cât mai mare durabilitate, neîngrădit cu nimic desenul sau coloritul pânzei, care rămâne mai departe la libera alegere a producătorului.

Aceste avantaje s'au vădit din plin, prețuindu-se unde standardele de Stat, elaborate de către Comisiunea de Standardizare, au fost aplicate în mod just. Cele peste 500 standarde de Stat, aprobate până în prezent, au contribuit la obținerea unor succese însemnate în diferite ramuri de producție. De aceea, imensa majoritate a muncitorilor au primit cu interes introducerea standardelor de Stat, veghind totodată ca ele să fie întocmai respectate.

Există însă și cazuri — așa cum s'a întâmplat în unele secții ale uzinelor „23 August” din Capitală și în alte câteva întreprinderi — de subapreciere a importanței acestei chestiuni. La aceste întreprinderi au fost nesocotite la început standardele de Stat, continuând a se lucra în același mod, ca și înainte. Faptul arată că în aceste întreprinderi salariații nu au fost lămurii asupra rostului și însemnății standardizării, ceea ce constituie în primul rând o lipsă a organizației de Partid și a sindicatului respectiv din întreprindere.

Deasemeni, trebuie spus că în unele locuri s'a vădit aceeași atitudine greșită și la unele organe administrative de conducere. Astfel, conducătorii Direcției centrale alimentare, subapreciind importanța standardizării, au amânat cu dela sine putere aplicarea unor standarde de Stat stabilite de către Comisiunea de Standardizare pentru sectorul industriei alimentare. Asemenea abateri trebuie combătute cu hotărâre, căci standardele constituie unul din elementele de disciplinare a producției în cadrul Planului de Stat.

Organizațiile de Partid și sindicatele din întreprinderi trebuie să explice tuturor salariaților importanța standardizării pentru economia noastră, să arate pe înțelesul tuturor și prin prisma intereselor generale și ale fiecărui om al muncii ce sunt și ce anume urmăresc standardele de Stat. Fiecare muncitor și tehnician în parte trebuie să fie conștient că standardizarea se face în folosul celor ce muncesc, în scopul creșterii producției și productivității muncii, a îmbunătățirii calității mărfurilor și reducerii prețului de cost, că ea constituie pentru fiecare muncitor o posibilitate de mărire a câștigului personal.

Organizațiile de Partid trebuie să vegheze ca standardele de Stat să fie respectate întocmai în ramurile în care au fost introduse, să mobilizeze pe tehnicienii și muncitorii să participe activ la elaborarea standardelor, acolo unde încă nu au fost fixate.

Sprijinind din toate puterile introducerea și aplicarea unor standarde juste, vom contribui în mod activ la creșterea și îmbunătățirea necontenită a producției și productivității muncii, la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Să ne prezentăm la 7 Noiembrie cu angajamentele îndeplinite și depășite!

Insuflețiți de aceeași lozincă, muncitorii și tehnicienii din întreaga țară obțin noui și însemnate succese în producție

Intrecerea socialistă în cinstea zilei de 7 Noiembrie a stârnit un puternic val de entuziasm în rândurile oamenilor muncii din întreaga țară. În mine, în uzine, în fabrici, pe șantiere, muncitorii și tehnicienii își încordează eforturile în producție, luptă cu dăruire pentru a da Patriei produse mai multe, mai ieftine și de bună calitate.

„Să ne prezentăm la 7 Noiembrie cu angajamentele îndeplinite și depășite”. Cu această lozincă în față, muncitorii și tehnicienii își încordează eforturile în producție, luptă cu dăruire pentru a da Patriei produse mai multe, mai ieftine și de bună calitate.

Roadele acestei bătălii încep să se vadă. În multe întreprinderi, muncitorii și tehnicienii obțin succese în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 7 Noiembrie.

Furnaliștii, oțelarii și laminatorii uzinelor I.S.S. Hunedoara obțin primele succese în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 7 Noiembrie

Sub conducerea și îndrumarea organizației de Partid și sindicale muncitorii și teh-

nicienii uzinelor I.S.S.-Hunedoara au pornit cu avânt bătălia pentru îndeplinirea și

depășirea angajamentelor luate în cinstea zilei de 7 Noiembrie.

Furnaliștii își depășesc angajamentele

Datorită unei mai bune organizări a muncii a întăririi simțului de răspundere personală, furnaliștii au reușit să depășească programul de producție pe primele 10 zile ale lunii Octombrie cu 8,42%, dând în același timp fontă de mai bună calitate.

S'au evidențiat în această perioadă la furnalul Nr. 1, echipele prim-topitorilor Sfalcofer Abel și Simelio Ionică; la furnalul Nr. 2 echipa prim-topitorului Păcurar Aurel; iar la furnalul Nr. 4 echipa prim-topitorilor Bekeși Ladislau și

Vlaicu Aurel. Toate aceste echipe și-au depășit zilnic normele. În întrecerea pe schimburi, se află în frunte muncitorii furnaliști din schimbul Nr. 3 care au isbutit să depășească norma cu 3%.

Oțelarii scurtează durata de elaborare a șarjelor

Oțelarii dela cupurtor Siemens Martin, ducând o luptă neobosită pentru scurțarea timpului de elaborare a șarjelor, au reușit deasemeni să obțină succese însemnate în muncă.

În prima decadă a lunii Octombrie, oțelarii dela cupurtor Siemens Martin Nr. 1 au elaborat 35 de șarje, cu o durată medie de 6 ore și 31 minute pe șarjă, iar cei dela

cupurtor Nr. 3 au elaborat 31 de șarje cu o durată medie de 6 ore pe șarjă, supraincercându-și astfel lozincă „O șarjă pe schimb, oțel de bună calitate”. Oțelarii dela cupurtor Nr. 4 au dat în această perioadă 26 de șarje.

În mod deosebit s'a evidențiat echipa de oțelari condusă de prim-topitorul Șerban Gheorghe dela cupurtor Nr. 1 care a elaborat o se-

rie de șarje în mai puțin de 6 ore fiecare. În ziua de 8 Octombrie de pildă echipa a elaborat o șarjă în numai 4 ore și 40 minute. O zi mai târziu, echipa de oțelari condusă de tov. Buday Dionisie, dela același cupurtor, a elaborat deasemeni o șarjă în 4 ore și 40 minute, iar echipa prim-topitorului Horvath Aladar a elaborat 5 șarje în 5 ore și 50 minute fiecare.

Laminatorii au depășit programul de producție pe primele 10 zile ale lunii Octombrie

Alături de furnaliștii și oțelarii, și laminatorii au obținut succese însemnate în primele 10 zile ale lunii Octombrie. Ei au depășit programul de producție pe acea-

stă perioadă cu 8,84% și au redus consumul de păcură cu 1,5%.

În intervalul dela 1—10 Octombrie, schimbul tovarășului Mărza Nicolae, aflat în întrecere cu celelalte schimburi, a depășit norma cu 27% iar schimbul tov. Moise Iosif cu 16%.

Să se scurteze timpul de reparare a vetrelor cuptoarelor

În această perioadă au fost însă la iveală și unele lipse. S'a observat astfel o tendință de creștere a timpului pentru repararea vetrelor cuptoarelor, ceea ce atrage

după sine o prelungire a duratei șarjelor.

Organizația de Partid, sindicatul și conducerea uzinelor trebuie să îndrumeze și să sprijine și mai puternic eforturile oțelariilor, să asigure reducerea timpului de reparare a vetrelor, factor important în acțiunea de scurțare a duratei șarjelor.

Dela data de 10 Octombrie, turnătorii uzinelor „Victoria”-Calan produc în contul anului 1950

Sub conducerea și îndrumarea organizației de Partid și a sindicatului, muncitorii și tehnicienii dela Secția turnătorie a uzinelor „Victoria”-Calan, luptând cu eforturi sporite pentru îndeplinirea și depășirea angajamentelor luate în cinstea zilei de 7 Noiembrie, au reușit să dea ultimetele tone din programul de producție pe 1949 și începând din ziua de 10

Octombrie să producă în contul anului 1950. S'au evidențiat în obținerea acestui succes tehnicienii și muncitorii dela echipele Hârșulescu Mircea și vac Iosif, Dumitrescu Dumitru, Lazărescu Mihai, Liptoc Iosif, Tuza Gheorghe, Stranșchi Iosif, Slave Ion și Munteanu Romulus, care și-au depășit zilnic normele de producție. S'au evidențiat deasemeni tinerii din brigada

UTM, care muncind cu însuflețire au reușit să țină pasul cu muncitorii vârstnici chiar atunci când a fost vorba să lucreze piese de specialitate. Astfel tov. Avasiloiței Ioachim a depășit norma cu 76%, Birta Ludovic cu 39%, iar ucenicii Buc Ferdinand, Scheneberg Francisc și Gheorghiu Ioan au început să lucreze cu succese diferite piese de specialitate.

La furnalele 1 și 2 ale uzinelor „Sovrommetal”-Reșița se lucrează în contul lunii Noiembrie

REȘIȚA, 12 (prin telefon dela corespondentul nostru).

În cursul zilei de 11 Octombrie, la uzinele „Sovrommetal”-Reșița, echipa de furnaliști din schimbul I condusă de tov. Iorga Nicolae a dat ultima șarjă de fontă din producția programată până la sfârșitul lunii Octombrie. Dela această dată la două din furnalele uzinei se

conduc de tov. Kiss Iosif și a depășit programul cu 6,89%.

Alături de topitori, cu deosebit eforturi în muncă realizând succese deosebite și echipele de încălzitori. Astfel echipa tov. Hoffmann Wolfgang a isbutit să depășească programul cu 8,02%, echipa tov. Hoffmann Francisc cu 7,87%, iar echipa

condusă de tov. Kiss Iosif și a depășit programul cu 6,89%. Alături de furnalul Nr. 1 cât și la furnalul Nr. 2 ritmul muncii este în continuare creșterea, toate schimburile se străduiesc să-și îndeplinească cu succes angajamentele luate în cinstea măreței zile de 7 Noiembrie, de a da țării fontă din ce în ce mai multă, mai bună și mai ieftină.

Cum am depășit norma la arătură cu tractorul

În toamna acestui an, când tractoriștii dela S.M.T.-Roman au pornit la întrecere socialistă cu tractoriștii dela celelalte S.M.T. din țară, am stat și m'am gândit mult ce trebuie să fac ca să depășesc norma. La tractorul Lanz de 35 H.P. pe care îl conduc, era fixată norma de 3 ha. arătură în 10 ore de lucru.

Eu mi-am dat seama că îndeplinirea și chiar depășirea normei depinde în primul rând de felul în care îmi voi îngrijii tractorul. De aceea am început să îngrijesc cu cea mai mare atenție. I-am făcut la timp alimentarea cu apă și motorină, turnând combustibilul prin sită ca să nu pătrundă în el un fel de murdărie în motor. În fiecare dimineață ungeam cu vaselină și se-

reușit să fac în fiecare zi câte 5,50 ha. arătură în medie. Am lucrat în felul acesta convins fiind că sarcina noastră, a tractoriștilor, este să muncim cu sârguință pentru a ajuta țărânilor muncitori să culeagă o recoltă spornică. Mă voi strădui și de acum înainte să îndeplinesc norma și chiar să o depășesc. Dealtfel, cred că aceasta trebuie să fie acum sarcina fiecărui tractorist. Numai așa ne vom face datoria cum se cuvine și vom contribui la înflorirea Patriei noastre, la ridicarea necontenită a nivelului de trai al oamenilor muncii dela oraș și la sat.

Popa Nicolae tractorist S.M.T.-Roman, decorat cu „Medalia Muncii”

CITIȚI
IN CORPUL ZIARULUI:

- SA LUPTAM PENTRU INDEPLINIREA LA TIMP A PLANULUI DE INSAMANTARI!
de ing. agr. Marin Stancu
Consilier al Ministerului Agriculturii
(Pag. 2-a)
- Foileton: POVEȘTEA PLINA DE PERIPEȚII A 6 KILOGRAME DE MELASA.
(Pag. 3-a)
- „DIN ȚARA SOCIALISMULUI”.
(Pag. 4-a)
- „PAGINA FEMEII”.
(Pag. 5-a)

Telegrama de felicitare adresată de prof. C. I. Parhon lui Wilhelm Pieck

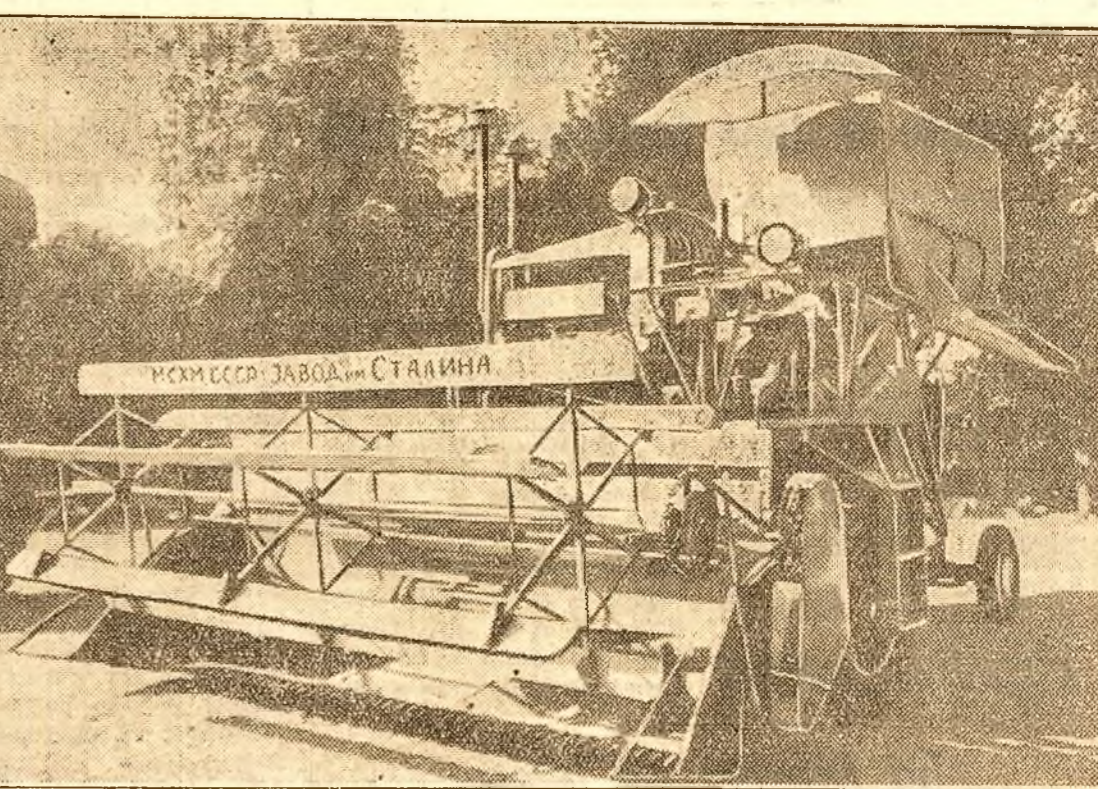
Către
Președintele Republicii Democratice Germane
WILHELM PIECK

Vă transmitem cele mai călduroase felicitări cu prilejul alegerii Dvs. ca Președinte al Republicii Democratice Germane.

Vă asigur că poporul nostru privește cu încredere lupta dusă de forțele democratice în frunte cu clasa muncitoare din țara Dvs., împotriva spiritului fascist și militarist, care a târât Europa într'un război atât de sângeros, și dorește cu tărie ca ea să fie încununată de succes, iar Germania Democrată să devină un pilon puternic în lagărul păcii care în frunte cu Uniunea Sovietică luptă cu hotărâre împotriva ațâțătorilor la un nou măcel.

C. I. Parhon
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale

In incinta Expoziției Industrii Sovietice sosesc mereu alte mașini și produse

Printre numeroasele mașini agricole ce vor fi expuse la Expoziția Industrii Sovietice, care se deschide la 15 Octombrie în Parcul Național, va fi combină motorizată care se vede în fotografia de mai sus.

Această combină, una din mărețele realizări ale tehnicii sovietice, seceră, trece și selecționează în zece ore recolta de grâu de pe o întindere de 25 hectare. Ea are un motor propriu puternic, care pune în mișcare întreg mecanismul și care în același timp folosește la tracțiunea combină.

În timp ce lucrările de pe șantierele Expoziției Industrii Sovietice din Parcul Național înaintază și se apropie de sfârșit, mereu alte mașini și produse sosite din Uniunea Sovietică sunt aduse în hală și pe terenul expoziției.

Ieri dimineață, de pildă, lângă un minibus și confortabil autobuz, lângă troleibuz și numeroasele autocamioane de diferite mărimi, a fost așezată o elegantă și strălucitoare limuzină „Zis” de culoare gri deschis. Această mașină nu este altceva decât una din nenumăratele ambulanțe rapide de care se folosește instituțiile de sănătate din U.R.S.S. Privind-o, cercetând în amănunt, vizitatorii își vor putea face o imagine despre grija deosebită care există în Uniunea Sovietică față de oamenii muncii.

În hală, alături de zecile de mașini-unelte, transformatoare electrice, turbine hidraulice, compresoare puternice, pompe de diferite tipuri etc. au apărut noii mașini.

În stânga, lângă galeria de jos a halei, au fost instalate aparate electrice pentru muls, care vor stârni desigur admirația vizitatorilor, iar lângă ele separatoare moderne de lapte, având o capacitate de 1000 litri într'o oră!

Standul destinat mașinilor din industria alimentară cuprinde acum noui și numeroase mașini. Sunt valuri rapide complet automate pentru mori având semnalizări luminoase, ce pot fi folosite pentru tot felul de cereale, având o capacitate de prelucrare de 100 kg. pe minut.

Deasemeni, se găsesc separatoare de cereale fabricate la marile uzine din Gorki, care separă 32.000 kg. cereale pe oră, trioare automate fabricate la uzinele „Vorovski” din Melitopol, mașini speciale de descărcat cereale din vagoane, construite la Odesa, și care îndeplinesc fiecare munca a 20 oameni.

Au mai sosit pe șantier și alte multe mașini pentru industria uscată, aparate optice, electrice, telefonice, instrumente medicale, tot felul de produse industriale, textile, blănărie, articole de cauciuc, alimentare, produse chimice, petrolifere etc. care vor forma standuri deosebite.

Începând de azi și această minunată expoziție va putea fi vizitată de sute și sute de mii de oameni ai muncii.

Intregul personal al Ambasadei Kuomintangului dela Paris a trecut de partea guvernului R.P. Chineze

PARIS 12 (Agerpres). — PARIS ale guvernului Yen Hsi Shan din Canton, a declarat oficial că sprijină guvernul Republicii Populare Chineze. Declarația este semnată de toți membrii Ambasadei și ai consulatului general chinez din Franța.

Telegrama de răspuns adresată de ministrul de afaceri externe al R. P. Chineze, personalului Ambasadei și consulatului general dela Paris

PEKING, 12 (Agerpres). — După cum anunță agenția CHINA NOVA, ministrul de afaceri externe al Republicii Populare Chineze, Ciu En Lai a trimis următoarea telegramă de răspuns personalului Ambasadei și consulatului general dela Paris:

Am primit cu bucurie telegrama D-voastră. Declarația D-voastră de rușere a relațiilor cu rămășițele blocului reacționar al Kuomintangului și de recunoașterea guvernului popular central al Republicii Populare Chineze și să-și pună toate forțele în slujba Patriei și a poporului.

Sper că veți rămâne la posturile Dv. străns uniți și că vă veți asuma răspunderea păstrării tuturor documentelor, așteptând prelucrarea lor de către guvernul popular central.

Semnat, Ciu En Lai, 10 Octombrie 1949 Peking.

In cinstea zilei de 7 Noiembrie Numeroase Gospodării Agricole de Stat din țara noastră au terminat planul însămânțărilor de toamnă

În cadrul întrecerii socialiste pornite în cinstea zilei de 7 Noiembrie, numeroase Gospodării Agricole de Stat au realizat planul însămânțărilor de toamnă.

Luciu-Giurgieni, jud. Ialomița, au reușit să însămânțeze până la 10 Octombrie cele 500 ha. programate a fi însămânțate cu grâu în toamna aceasta.

Deasemeni respectându-și angajamentele luate, Gospodăriile Agricole de Stat Dobrotești, Piatra, Tufeni și Zimnicea din jud. Teleorman au terminat însămânțările de toamnă pe data de 9 Octombrie.

Însămânțările au fost făcute folosindu-se metodele agrotehnice sovietice, grăul a fost semănat în benzi triple și în cruce.

7 NOEMBRIE

32 ANI
DE LA
MAREA
REVOLUTIE
SOCIALISTA

DIN TARA SOCIALISMULUI

Piotr Pantelev se pregătește de 7 Noiembrie

El e cu mult înaintea celorlalți. De fapt, a rămas în urmă și calendarul. Strungarul Pantelev trăiește, încă de câteva luni, în anul 1952. Ne-o spune graful prins în perete, lângă strungul lui. Din liniile și cifrele grafului deslușești că Pantelev îndeplinește în milioane norma cu 320-360%, ca a depăși demult sarcina prevăzută în planul cincinal, și adă acum producție în contul anului 1952. Iată de ce poartă titlul de „cel mai bun strungar al uzinei”, pe care-l vezi înscris pe tabloul de onoare al uzinei „Electrosila” din Leningrad. Pentru meritele sale, Pantelev poartă și ordinul „Lenin”.

Piotr Pantelev nu mai este tânăr. Ziua de 7 Noiembrie a serbat-o până acum de zece ori și de fiecare dată sărbătoarea i s-a părut mai mareasă, mai frumoasă și înima i-a săltat încreștând în pas cu vremurile noi pe care le trăiește.

Pantelev își mai amintește de primul an după Marea Revoluție, când, un

băiețandru nălțut și desghetat, venise cu părinții săi la Leningrad. Curând după aceea, intră ucenic la „Electrosila”.

Erau trei ani aceluși după Revoluție, anii războiului civil și ai intervenției străine. Nu erau cruceați nici nevoia, nici foamea, nici frigul. Dar cu fiecare nou 7 Noiembrie simțea tot mai puternic triumful cauzei sale, al cauzei celor mulți și în sufletul său se întărea încrederea în viitor, încrederea și dragostea pentru Partidul care i-a dus pe această cale.

Prin efortul comun, dușmanul a fost zdrobit și milioane de Pantelevi au pornit la muncă și învătătură, întru Patria, făurindu-și singuri o viață tot mai luminată, tot mai îmbelugată. Războiul care a venit, i-a oprit în mersul lor înainte, a distrus multe din cele ce le construiseră, dar după terminarea lui milioane de oameni simpli, cetățeni ai Statului Socialist, oameni de o seamă cu Piotr Pantelev, călăuziți și căliți

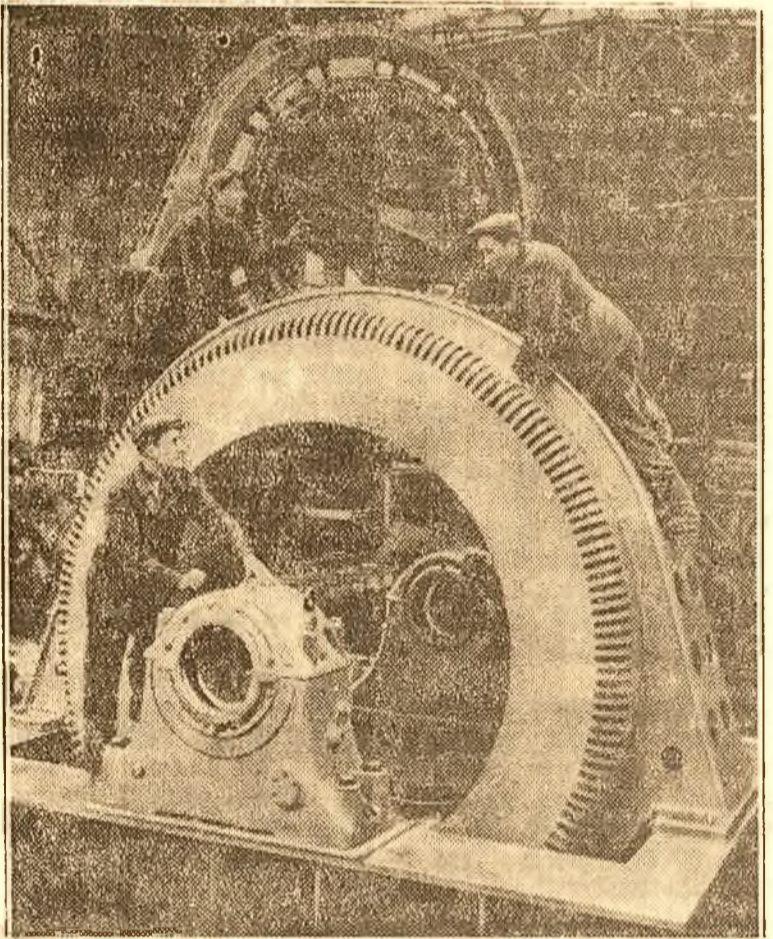
de Partid, au pornit și mai năvalnic înainte.

„Uzina „Electrosila” creșcuse mult în anii planurilor cincinale; odată cu ea au crescut și oamenii care munceau aici, s'a schimbât și trântul lor. Iată, de 7 Noiembrie acum doi ani, Pantelev cu soția și cei trei copii ai lui, se mutaseră într-o locuință nouă în unul din blocurile construite de uzina pentru salariații ei. Când micuțul Piotr venise la Leningrad — pe atunci Petrograd — bulevardul Zabelcanski, unde este așezat blocul, era un teren viran, pe întinsul cărui se înșirau locuințele primitive, din lemn, ale tranșantilor, care lucrau la marile uzine și fabrici ale capitaliștilor. Acum bulevardul asfaltat e străbătut de trolleybus și sute de mașini; dealușul lui vezi alinațe, alături de blocurile de locuințe, clădirile unor școli, cămine de copii și magazine mari. Arbori înalți străjuiesc pe ambele laturi ale bulevardului.

Mai este un 7 Noiembrie, pe care nici când nu-l va uita Pantelev: cel de anul trecut. În cinstea acestei zile începuse, încă din Septembrie, să lucreze la strung după noile metode de tăiere rapidă. Iși luase angajamentul să termine până la 7 Noiembrie planul său cincinal. Și așa a terminat.

Acum, Piotr Pantelev se pregătește din nou de 7 Noiembrie. În secția de scrierie a uzinei lucrează o brigadă de 18 strungari tineri, toți elevi de-aici. În cinstea marii sărbători, Pantelev se a angajat să-i învețe pe toți metodele de tăiere rapidă a metalelor, să facă din ei toți o brigadă stahanovistă. „Cu cât vom fi stahanoviști mai mulți, cu atât va crește puterea țării noastre”, așa gândeste el. Cu mersul lui apăsător, trece zilnic prin atelierul de sculptură, din când în când se oprește și capul lui cărunț se pleacă asupra mașinii, alături de ciujul blond sau negru al vrumii îndârșit strungar. Mereu îl vezi în mijlocul tinerilor, fie la muncă, fie în timpul liber, fie la învățătură.

Piotr Pantelev își va ține, fără îndoială, și de astă dată cuvântul. Până la 7 Noiembrie, uzina va avea datorită lui, 18 noi stahanoviști, 18 noi lupători jrunți în rândurile celor ce luptă pentru pace, pentru comunism.

La uzina „Electrosila” din Leningrad, întrecerea în cinstea zilei de 7 Noiembrie este în toi. Urășul generator din ciuj, destinat unei fabrici de cauciuc sintetic, va fi terminat în ajunul sărbătorii.

Mână în mână cu maistrii și cu inginerii

Se stălmășe mare valvă în ziua aceea de luni în uzina de automobile din Moscova unde se fabrică mașinile cu marca „Moscvici”. Se și petrecuse, vezi bine, un lucru deosebit: în sectorul brigăzii frunțate de strungari apărase un afiș pe care era scris cu litere de o șchioapă, albe, tivite cu roșu:

„Aici se lucrează după normele de producție stabilite pentru anul 1950!”

În mijlocul mulțimii, cu spatele la strung, stătea Ana Cuznetova, conducătoarea brigăzii și totodată frunțata mișcării pentru atingerea înaintea termen a normelor prevăzute pentru ultimul an al planului cincinal. Tânăra fată, cu părul blond plin și ciujul, cu ochii albaștri strălucind zămbitori și obrași îmbujorați de emoție, nu mai prididea să răspundă strungerilor de mână, felicitărilor și întrebărilor.

— Tare bucuroasă mă sunt, tovarășel — se adresă Ana lui Valentin Zavarian, secretarul organizației de bază din secție. În primăvara aceasta, mai siceam? Una ea asta nu se poate. Vezi, tovarășii mei și cu mine eram preocupată numai de buna folosire și aplicare a tehnologiei existente; mai departe nu ne gândeam. Partidul însă a privit mai departe și ne-a arătat că putem face mai mult. Imi răsună și acum în urechi cuvintele tov. Voroncov din comitetul de Partid al uzinei: „Trebi să stați pe loc? Nu aveți încredere în putința noastră de a face mai mult?”

Amintindu-și aceasta, Ana răsbea cu voioșie:

— Ne-au usturat cuvintele acestea. Ne-au pus pe gânduri. Cât s'a frământat bricada în săptămânile acelea, nici nu vă puteți închipui. În cele din urmă, a avut loc o sedință cu tehnicienii și inginerii, la care am luat parte și noi.

Aci, fața Anel Cuznetova deveni dintr'odată seroasă. Pimbindu-și privirile pe fețele celor ce o înconjurau, ochii i se opriră asupra a doi tovarășii — unul mai vârstnic, celălaltul tânăr — care stăteau alături. Cel dintâi, era maestrul Spirin, al doilea inginerul Tarasov.

— Fără de sprijinul tehnicienilor, al maistrilor și al inginerilor, noi n'am fi pu-

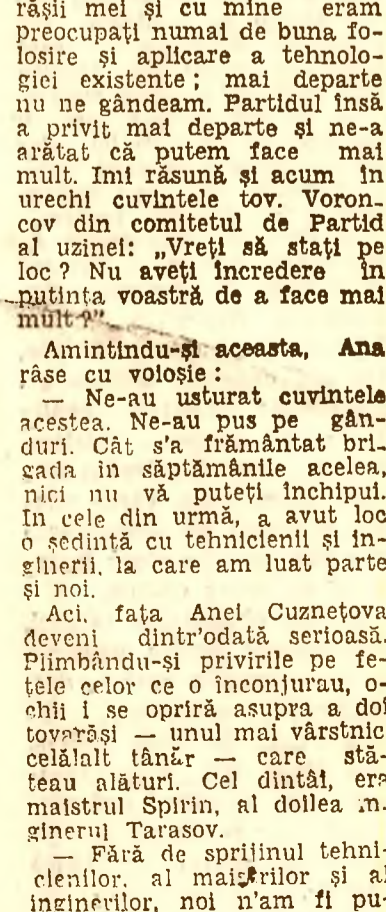
tut reuși. În tot timpul am lucrat mână în mână cu ei și uneori, când nu ne pricepeam la ceva nici unul, nici alții, ne duceam împreună la organizație, la direcție, ba chiar la alte uzine, să vedem cum se face pe acolo, și așa, împreună, ni mergea firul bun. Fiecare ideea a noastră, fiecare propunere de raționalizare era mai întâi discutată cu maestrul care o mai îmbunătățea, o întregea și o supunea apoi inginerului tehnologic. La rândul lui, acesta stabilea posibilitățile de aplicare și îi dădea fondul tehnic necesar. Apoi, inginerul constructor elabora mecanismele sau transformările necesare. Dar se întâmpla și altfel: ca maestrul sau inginerul să vină la noi, să discutăm împreună ideile și propunerile lor. Noi le experimentam practic și în cele din urmă o scoțeam bine la capăt.

Fără o astfel de colaborare n'am fi putut realiza nimic. Am muncit noi, nu-i vorba, și am învățat — dar mult s'au străduit și maistrii și inginerii noștri. Uneori au lucrat noapți de-a rândul pentru a pune la punct un mecanism propus de noi; n'au preocupat nici o ostenală.

— Ana nu pomeneste nimic despre învățămintele pe care noi, tehnicienii, le-am tras de pe urma acestei activități — se amestecă în vorbă inginerul Tarasov. Nu-i ușor să capeți, de azi pe mâine, sarcina schimbării tehnologiei. Dacă n'ar fi fost ajutorul brigăzii, bogata experiență practică a fiecărui muncitor și hotărârea sa de a izbuti — noi, tehnicienii, poate n'am fi putut face față sarcinilor. Dar când am văzut cum sub ochii noștri Cuznetova, Romanovschi și ceilalți sfărâșă vechile norme și procedee tehnologice, ne-am dat și mai bine seama că trebuia poate fi dusă la capăt, că nu avem dreptul să ne agățăm de lucrurile învechite, când există forțe pentru altele noi.

Cel din jur aprobător spusese lui Tarasov și apoi, unul câte unul începuseră să se împărtășe. Ana și tovarășii ei se regăsiră, și după o căldură strângere de mână cu maestrul și inginerul, plecară și ei, ținându-se de braț, câte doi, câte trei.

Luptând astfel pentru ridicarea perioadei de funcționare a sondeilor, Agasaf Baghirov și-a dat seama că poate îmbunătăți activitatea sectorului său nu numai din punct de vedere tehnic, ci și economic. De aceea a hotărât să conducă brigada sa după principiile gospodăriei chibzuite, stabilindu-se la intervale regulate prețul de cost al petrolului extras.

La uzina de rulmenți din Kuibășev, maestrul Iurii Marciuc controlează munca șlefuitoarei stahanoviste Taisea Răciagova, care participă activ la întrecerea în cinstea zilei de 7 Noiembrie.

„...Oare nu este limpede că stahanoviștii sunt inovatori în industria noastră, că mișcarea stahanovistă reprezintă viitorul industriei noastre, că ea conține în sine sâmburele avântului cultural-tehnic de mâine al clasei muncitoare, că ea ne deschide calea pe care se pot dobândi accii înalți indicii de productivitate a muncii de care este nevoie pentru a trece dela socialism la comunism și pentru a lichida contrastul dintre munca intelectuală și cea fizică?”

Iată, tovarășii, care este însemnătatea mișcării stahanoviste pentru opera noastră de construire a socialismului.”

I. V. STALIN

Din cuvântarea ținută la prima consfătuire a stahanoviștilor din Uniunea Sovietică (1935).

Metodele folosite de Agasaf Baghirov

Numele maestrului sonder Agasaf Baghirov dela întreprinderile petrolifere „Lenin-nei” este cunoscut în tot ținutul Bacu. E tânăr încă, totuși se datorează o serie de inovații care au contribuit la mărirea producției de petrol.

Baghirov și-a dat seama că producția suferă din cauza faptului că echipa care deservea sondele dintr-un anumit sector și grupul care efectua reparațiile instalațiilor subterane nu lucrau sub aceeași conducere. De aceea a propus ca pe lângă echipa din sector să fie organizată încă una care să se ocupe numai cu reparațiile sondele acestei echipe, ambele urmând să alcătuiască o brigadă complexă, condusă de același meșter. Acesta va putea să coordoneze mai ușor activitatea tuturor muncitorilor din sectorul său și să organizeze la timp executarea tuturor reparațiilor. Maistrul cunoscând bine situația din sectorul său, știe unde trebuie să trimită întâi pentru reparații, și care reparații sunt mai urgente și poate evita astfel oprirea prea îndelungată a sondelor pentru reparație, câștigând timp prețios, ceace înseamnă un important plus de producție.

Tara Socialismului oficial în plin avânt constructiv care nevoe de petrol mult. Dar prețul de cost al petrolului extras nu trebuie să fie excesiv. Prin reducerea prețului de cost, milioane de ruble — tot în interesul oamenilor muncii — pot găsi altă întrebuintare.

În acest scop, Baghirov a întocmit un buget propriu al brigăzii sale. Zi de zi se înscrie într-o fișă specială cantitatea de petrol extras, menționându-se metoda intrabușcății și categoria petrolului; de asemenea, se notează dacă putul a intrat în funcțiune după forare sau după reparații; numărul membrilor brigăzii și salariații lor, reparațiile efectuate, precum și toate cheltuielile de întreținere avute.

Pe baza tuturor acestor date se calculează apoi prețul de cost al unei tone de petrol extras de la mina de petrol de la Carzaev, șeful abatajului, mi-a propus să trec la o muncă mai calificată, să încerc să lucrez la perforator. Se înțelege că am primit bucuros.

Câteva săptămâni mai târziu, stând de vorbă cu Pavel Osipovici Socolov, membru al Partidului, un om înimos scoscuț printre cei mai buni mineri, am deslășuit șireta care era atunci cea mai importantă.

— Ai auzit cât cărbune extrage Stahanov într-o singură zi? — mă întreabă el.

— Am auzit, — răspunsei eu.

— Dar tu, câtă aramă poți să dai, dacă totul e în ordine?

— Știi și d-ta, Pavel Osipovici, sunt cel mai tânăr... El răsbea: dragă! De așa am și venit la tine. Arată ce știi Te-o am ajuta de-ți va fi greu. Principiul e să ai încredere în forțele tale.

Deobicei Socolov nu trecea prin galeria noastră decât odată pe schimb. Acum l-am văzut de trei și chiar de patru ori. Urmărea cu atenție cum lucram. În acea zi am lucrat cu perforatorul aproape pe tot timpul, fără să mă ocup de operațiunile auxiliare și am izbutit, fără o prea mare încercare, să realizez până la sfârșitul schimbului trei norme.

În fine, mi se încredințată conducerea unei echipe. În scurt timp ea a ajuns frunțată să intreaga mină. Zi de zi îndeplineam norma cam cu 150% și extrăgeam în medie peste două mii metri cubi minereu de aramă. Analizând munca echipei mele mi-am dat seama că 18 mineri sunt prea mulți, că din cauza numărului lor le vine chiar greu să lucreze în abatajul strămut.

M'am adresat șefului minei.

— Dacă privim lucrurile gospodărește, i-am spus eu, șase oameni pot fi luați din echipa noastră și întrebuințați în alt loc, acolo unde se simte nevoia. Așa, nici nu putem lucra din plin, n'avem loc suficient.

Șeful minei a aprobat propunerea mea. Numărul lucrătorilor colectivului nostru a fost redus la 12 oameni. Cu toate că aveau oameni mai puțini, noua formație s'a dovedit a fi mult mai productivă.

Într-o zi, chemat la o sedință largită a biroului organizației de Partid, a trebuit să povestesc în ce fel mi-am organizat munca.

Am povestit totul cu deamănuntul: de cât timp e nevoie pentru executarea fiecărei operațiuni, unde se poate economisi mai mult timp, cum sunt repartizați oamenii la locurile lor de muncă. Toată lumea m'a ascultat cu interes.

— Asta-i tot?

— Asta-i tot.

Cineva dintre membrii biroului mi spuse:

— Nu pierde prilejul. Povestește cu curaj cum te ajută conducerea minei și ce greutăți întâmpini.

Am luat din nou cuvântul. În urmă s'au iscat discuții aprinse.

— Are dreptate Iankin: vagonetele sunt într'adevăr strâmbe.

— Și cu furtunile are dreptate.

Aceste sedințe de Partid, la care eram chemați și noi, cel fără de partid, m'au învățat să privesc toate problemele de care mă loveam în muncă, în cadrul intereselor generale ale Statului nostru socialist, m'au făcut să înțeleg că mișcarea stahanovistă este rezultatul desfășurării criticii revoluționare sănătoase, că numai acela care nu se gândește la interesele obștești poate renunța la autoeristică.

★

La sfârșitul lui Septembrie 1940 m'au pregătit tocmai să plec în concediu, când iată că vine un tovarăș și mă anunță:

— Iankin, ești chemat de urgență la directorul minei! Venise tocmai știrea despre recordul atins de minereu Alexei Semivolos din ba-

INSEMNAARILE UNUI STAHANOVIST

de ILARION IANKIN Laureat al premiului Stalin

Era o zi ca toate celelalte, ziua aceea de toamnă târzie când am pășit pentru prima oară în mină. Totuși, de câte ori îmi aduc aminte de această primă zi de lucru, amintirile mă năpădesc năvalnic, făcându-mă să retrăiesc clipa cu clipea tot ce am simțit atunci. Noi, tinerii colhoznic, am fost întâmpinați cu grijă și dragoste.

Nici nu ne așezasem bine și tovarășii ne și îndemnară să ne folosim din plin de tot ce ne oferea căminul nostru: apa caldă în orice moment, spălătoria, croitoria, sala de lectură frumos amenajată.

Când am intrat pentru prima dată în mină mi s'a dat mai întâi o muncă ușoară: un miner lucra cu perforatorul, iar noi, „bobocii”, încercăm minereu în vagonete.

Într-o bună zi, Carzaev, șeful abatajului, mi-a propus să trec la o muncă mai calificată, să încerc să lucrez la perforator. Se înțelege că am primit bucuros.

Câteva săptămâni mai târziu, stând de vorbă cu Pavel Osipovici Socolov, membru al Partidului, un om înimos scoscuț printre cei mai buni mineri, am deslășuit șireta care era atunci cea mai importantă.

— Ai auzit cât cărbune extrage Stahanov într-o singură zi? — mă întreabă el.

— Am auzit, — răspunsei eu.

— Dar tu, câtă aramă poți să dai, dacă totul e în ordine?

— Știi și d-ta, Pavel Osipovici, sunt cel mai tânăr... El răsbea: dragă! De așa am și venit la tine. Arată ce știi Te-o am ajuta de-ți va fi greu. Principiul e să ai încredere în forțele tale.

Deobicei Socolov nu trecea prin galeria noastră decât odată pe schimb. Acum l-am văzut de trei și chiar de patru ori. Urmărea cu atenție cum lucram. În acea zi am lucrat cu perforatorul aproape pe tot timpul, fără să mă ocup de operațiunile auxiliare și am izbutit, fără o prea mare încercare, să realizez până la sfârșitul schimbului trei norme.

În fine, mi se încredințată conducerea unei echipe. În scurt timp ea a ajuns frunțată să intreaga mină. Zi de zi îndeplineam norma cam cu 150% și extrăgeam în medie peste două mii metri cubi minereu de aramă. Analizând munca echipei mele mi-am dat seama că 18 mineri sunt prea mulți, că din cauza numărului lor le vine chiar greu să lucreze în abatajul strămut.

M'am adresat șefului minei.

— Dacă privim lucrurile gospodărește, i-am spus eu, șase oameni pot fi luați din echipa noastră și întrebuințați în alt loc, acolo unde se simte nevoia. Așa, nici nu putem lucra din plin, n'avem loc suficient.

Șeful minei a aprobat propunerea mea. Numărul lucrătorilor colectivului nostru a fost redus la 12 oameni. Cu toate că aveau oameni mai puțini, noua formație s'a dovedit a fi mult mai productivă.

Într-o zi, chemat la o sedință largită a biroului organizației de Partid, a trebuit să povestesc în ce fel mi-am organizat munca.

Am povestit totul cu deamănuntul: de cât timp e nevoie pentru executarea fiecărei operațiuni, unde se poate economisi mai mult timp, cum sunt repartizați oamenii la locurile lor de muncă. Toată lumea m'a ascultat cu interes.

— Asta-i tot?

— Asta-i tot.

Cineva dintre membrii biroului mi spuse:

— Nu pierde prilejul. Povestește cu curaj cum te ajută conducerea minei și ce greutăți întâmpini.

Am luat din nou cuvântul. În urmă s'au iscat discuții aprinse.

— Are dreptate Iankin: vagonetele sunt într'adevăr strâmbe.

— Și cu furtunile are dreptate.

Aceste sedințe de Partid, la care eram chemați și noi, cel fără de partid, m'au învățat să privesc toate problemele de care mă loveam în muncă, în cadrul intereselor generale ale Statului nostru socialist, m'au făcut să înțeleg că mișcarea stahanovistă este rezultatul desfășurării criticii revoluționare sănătoase, că numai acela care nu se gândește la interesele obștești poate renunța la autoeristică.

★

La sfârșitul lui Septembrie 1940 m'au pregătit tocmai să plec în concediu, când iată că vine un tovarăș și mă anunță:

— Iankin, ești chemat de urgență la directorul minei! Venise tocmai știrea despre recordul atins de minereu Alexei Semivolos din ba-

Nici nu-mi venea a crede, Premiul Stalin, mie! Tovarășii mei strășăreau mâna și mă încredințară că nu glu-mesc. În primele clipe n'am știut ce să spun, cum să mă port. Dar îndată mi-a venit gândul: „Oamenii sovietici răspund prin fapte, nu prin vorbe”. Le-am spus atunci tovarășilor:

— Dați-mi răgaz să termin schimbul. Voi veni pe urmă.

La sfârșitul schimbului, după ce îndeplinisem 15 norme, am fost îmbrățișat, felicitat, purtat pe brațe. Bucuriile tuturor erau mare. Zile de-a rândul după aceea am continuat să primesc ră-vase dela președintele, imi telegrafiam, imi scriau, imi telegrafiam. Ministrul: „Vă felicităm din toată inima... Vă do-escim noi succese în muncă”. Academicianul V. L. Comarov, pe atunci președinte al Academiei de Științe: „Sunt fericit că vă pot felicita. Sunt sigur că bienericita distincție va constitui un puternic îndebol pentru noi izbușniți de frontul muncii”.

Diplomele de premii s'au împărțit la Institutul Incentral din Sverdlovsk. Acolo eram întâlnit din nou cu Alexei Semivolos și am făcut cunoștință cu renumitul frezor stahanovist Dimitri Bosai. Erau acolo savanți bătrâni, constructori și medici — reprezentanți ai intelectualității. Și alături de ei, printre ei, eram noi, simpli muncitori, pe care Partidul și Guvernul îi cinstea deopotrivă cu oamenii de știință. Da, munca noastră comună sterge hotarul dintre activitatea manuală și cea intelectuală.

★

„Vreme îndelungată nu am fost membru de Partid. Mi se tot părea că-mi mai lipsește ceva pentru aceasta, că încă nu eram la înălțime pentru a putea face parte din Partid. Cu membrii biroului organizației de Partid stăteam adesea de vorbă despre chestiuni legate de munca mea, de metoda de lucru cu mai multe perforatoare. Eram chemat la ședințele biroului, participam la adunările de Partid deschise, unde făceam propunerii și critici. Organizația de Partid se ocupa în-deaproape de aplicarea și extinderea metodei de lucru cu mai multe perforatoare și activității comitetului orășenesc discutau această chestiune cu mine, ca cu un om ce are răspunderi în această privință.

Cam pe la începutul anului 1942, tovarășul Mihin, secretarul comitetului orășenesc, mi-a spus deodreptul, în cursul unei convorbiri:

— Sunt gata să-ți dau referință pentru intrarea în Partid. Noi îți cunoaștem, poate chiar mai bine decât tu însuși, și trecutul și prezentul — ba și viitorul.

Când m'am prezentat la adunarea de Partid unde trebuia să se hotărască primirea mea, am fost primit cu entuziasm. Mi-a venit rândul să vorbesc, să povestesc viața și munca mea; dar din toate colturile au răsunat glasuri: — Știm! Îi cunoaștem!

Am fost primit în unanimitate. Așa am devenit membru de Partid.

★

În preajma lui Noiembrie 1943, în zilele acelea când trupele noastre victorioase treceau Niprul, fugărind vrăjmașul, eu am dat a 21-a garnitură de tren cu minereu de cupru peste plan, iar până la 15 Mai 1944 am îndeplinit a 16-a normă anuală, dela începutul războiului eroic.

În ziua aceea mi s'a adus la cunoștință numirea mea la conducerea sectorului minier „Crasnogvardeiskai”. Mi-am dat seama cu timpul, câte cunoștințe imi mai lipseau pentru a face față sarcinilor. Am început să învăț, singur mai întâi, algebră, geometrie, trigonometrie; m'am perfecționat în limba rusă. După un timp am hotărât să plec pentru a studia la Institutul de Mine.

Așa nu am început, într-un târziu, și pentru mine, anii de studenție. Petrecerăm în Institut câte 6-8 ore zilnice și apoi alte 2-3 ore învățam în încăperea mea din căminul studențesc, la masa încărcată cu scheme, hărți, grafice și compasuri.

A venit și clipa examenelor de încheiere a studiului. Le-am trecut cu „excepțional”. Curând după aceasta am fost numit director al centralei minere din Pasma. Sunt, minereu stahanovist, sunt astăzi inginer. Dar dragă mea, rămas ca și în trecut perforator. Din când în când îl mai folosesc, lucrând în galerie, la rând cu mineii. Căci munca mea de minereu, munca aceasta care cere devotament și înfățișare, m'a călăuzit pe drumul științei. În societatea noastră sovietică lucrul acesta are putere de lege.

Stahanovistul Acnal Vahitov, maestrul mecanic din industria petroliferă a R. S. S. Bașkiră, a fost distins cu înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste.

Atelierul tineretului

La fabrica de încălțăminte „Micoian” din Rostov pe Don s'a organizat anul trecut un atelier în care 90% din întregul colectiv îi formează tinerii absolvenți ai școlilor de meserii. În cursul acestui an toți tinerii din acest atelier și-au însușit bine procesul tehnologic, fapt care s'a oglindit în ridicarea productivității secției. Pe când anul trecut tinerii muncitori nu produceau decât 200-300 perechi încălțăminte pe schimb, acum producția s'a ridicat la 1200 perechi pe schimb. Atelierul tineretului este câștigătorul întrecerii socialiste la fabrică, deținând 7 luni de-a rândul steagul roșu de producție.

În întâmpinarea aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, atelierul tineretului a intensificat lupta pentru economie de materiale, reușind să economisească în fiecare lună materiale în valoare de 8-9 mii ruble. Din materialele economisite s'au fabricat multe perechi de încălțăminte peste prevederile planului.

527 km. parcurs mediu pe zi

Acum două luni comitetul organizației Comsomoliste a depouit de locomotive din Moscova a primit o scrisoare dela comsomolștii dela uzina din Harcov, unde au fost construite aceste locomotive.

„Vă trimitem darul nostru pentru Patrie — două locomotive Diesel, construite de tineretul uzinei din materialele economisite și vă rugăm să le dați în primire celor mai bune echipe comsomoliste din depoul vostru. Totodată, vă rugăm să ne comunicați cum funcționează locomotivele noastre, ce succese ați realizat cu ajutorul lor”.

Două luni mai târziu comsomolștii dela depoul din Moscova au răspuns tovarășilor lor din Harcov.

Locomotive au încăput pe mâini bune. Angajându-se în întrecerea socialistă în cinstea lui 7 Noiembrie, comsomolștii Stepanov, mecanicul unuia din cele două locomotive, a atins un parcurs mediu de 527km. în 24 ore; în același timp, datorită cunoașterii aprofundate a locomotivei, echipa care conduce a doua locomotivă a economisit în ultima lună zece tone combustibil.

Să înlăturăm greșelile în aplicarea politicii de alianță cu țăranul mijlocas

Invățăminte din munca organizației de Partid din Oprisor-Mehedinți

Ca în toate satele țării, și la Oprisor-Mehedinți s-au schimbat multe de cinci ani încoace. În 1945 țărani muncitori din Oprisor, Dărbări și Obârșia-Câmpu au primit pământul moșterului Pleșa. Statul le-a dat apoi credite efine pentru a-și cumpăra vite și unelte. Cooperativa din satul lor s-a înălțat, a devenit mai puternică. Viața lor s-a îmbunătățit în multe privințe. Dar nevoi tot mai multe. Ce-i drept, a scăzut puterea de jaf a lui Pantăile Lungoc, a lui Constantin Neagoe și a altor chibaburi din sat. Însă și acum chibaburii mai jăcmănesc, mai jupoaie pe unde pot, după vechiul lor obicei.

Cine e mijlocas și cine e chibabur?

Multe lucruri rămăseșă nelămurite la Oprisor. Se întrebau mai ales mulți: cine adică e chibabur și cine e mijlocas? Se întrebau oamenii pe bună dreptate pentru că aflaseră și că politica Partidului era aceea de muncesc și de apăsare a celor ce trăses pe spinarea altora, adică a dușmanilor poporului. Rezoluția Plenară a Comitetului Central al P.M.R. din 3-5 Martie, a dat răspunsuri la multe întrebări ce și le puneau țărăni muncitori.

Atunci mulți mijlocasi din Oprisor au putut să vadă și mai bine că ei trebuie să meargă sub conducerea clasei muncitoare, împreună cu țărani săraci și împotriva chibaburilor. Au văzut apoi că Partidul și Guvernul le poartă grija, așezându-le impozitele cu dreptate, lărdându-le de jumătate din datoriile din trecut. Au văzut mijlocasi din Oprisor că la colectări, la trimiterile copiilor în școli înalte, în armată și peste tot, ei sunt socotiți de către Partid și Guvern ca făcând parte din marea familie a poporului muncitor și nu din

țaga dușmanilor lui, a jefuitorilor. La cooperativă, și Constantin Miulescu și Petre Fuior și alți mijlocasi, au primit marfă la fel cum au primit și țărani săraci, ca Ionă Popescu, Ion Curea sau Spiridon Ciobanu.

Este chibabur Nicolae Petricică sau nu?

Cu toate acestea însă, în com. Oprisor s'au făcut și o seamă de greșeli în aplicarea politicii față de țărănimea mijlocasă. Organizația de Partid nu s'a străduit deajuns să facă o deosebire dreaptă între chibabur și mijlocas, să cunoască bine care este dușmanul împotriva cărui trebuie să lupte și care este prietenul pe care trebuie să-l ajute. De aceea, uneori au fost loviți pe nedrept unii mijlocasi și au fost ocrotiți pe nedrept unii chibaburi.

Chiaburul Constantin Ciobanu are firmă de „mijlocas”

În timp ce-l socotește chibabur pe mijlocasul Petricică, organizația de Partid din Oprisor face și un alt fel de greșală: îl socotește mijlocas pe chibaburul Constantin Ciobanu zis Măndru. Tot satul știe că e speculant Măndru cu băcănia lui. Numai în câțiva ani el și-a cumpărat 5 hectare de pământ, cu bani jefuiți de la țărani muncitori din sat. Acum el are 8,50 ha. de pământ și 2 copii. Pământul și-l lucrează din totdeauna cu familia. El nu angajează oameni la muncă. Niciodată Petricică n'a avut cărciumă sau prăvălie sau bani să dea cu cămăță. Ba dimpotrivă, Nicolae Petricică este un om cinstit și drept. În vara aceasta el a avut 2,25 ha. însămintate cu grâu. Cu dragoste el a vândut Statului din prisosul lui 1282 kg grâu, făcându-și astfel datoria cu cinste față de Patrie. Nicolae Petricică a dovedit și dovedește prin fapte că nu e dușman, ci prieten, că nu e chibabur ci mijlocas. Cu toate acestea Consiliul de conducere al cooperativei nu-i dă dreptul lui Petricică să cumpere marfă cu prețuri degrevate dela cooperativă. Comitetul Provizoriu comunal or dăde o parte din marfă la prețuri deosebit de mici, ca să-l ajute să facă transporturi de uim dela moară, îl calcă pe Petricică și-l trimite să facă de corvoadă. Organizația de Partid și Comitetul Provizo-

riu în loc să ușureze viața mijlocasului Nicolae Petricică, mai tare i-o îngreunează. Este drept acest lucru? Desigur că nu. Aceasta înseamnă că tovarășii din Oprisor pun în aceeași oală cu chibaburii pe un om care trăește din munca lui, un om al cărui loc este în rândurile celor ce muncesc, în rândurile celor ce luptă împotriva chibaburilor.

Chiaburul Constantin Ciobanu are firmă de „mijlocas”

În timp ce-l socotește chibabur pe mijlocasul Petricică, organizația de Partid din Oprisor face și un alt fel de greșală: îl socotește mijlocas pe chibaburul Constantin Ciobanu zis Măndru. Tot satul știe că e speculant Măndru cu băcănia lui. Numai în câțiva ani el și-a cumpărat 5 hectare de pământ, cu bani jefuiți de la țărani muncitori din sat. Acum el are 8,50 ha. de pământ și 2 copii. Pământul și-l lucrează din totdeauna cu familia. El nu angajează oameni la muncă. Niciodată Petricică n'a avut cărciumă sau prăvălie sau bani să dea cu cămăță. Ba dimpotrivă, Nicolae Petricică este un om cinstit și drept. În vara aceasta el a avut 2,25 ha. însămintate cu grâu. Cu dragoste el a vândut Statului din prisosul lui 1282 kg grâu, făcându-și astfel datoria cu cinste față de Patrie. Nicolae Petricică a dovedit și dovedește prin fapte că nu e dușman, ci prieten, că nu e chibabur ci mijlocas. Cu toate acestea Consiliul de conducere al cooperativei nu-i dă dreptul lui Petricică să cumpere marfă cu prețuri degrevate dela cooperativă. Comitetul Provizoriu comunal or dăde o parte din marfă la prețuri deosebit de mici, ca să-l ajute să facă transporturi de uim dela moară, îl calcă pe Petricică și-l trimite să facă de corvoadă. Organizația de Partid și Comitetul Provizo-

TELEGRAMME EXTERNE

Oamenii muncii din Franța luptă cu hotărâre pentru formarea unui guvern de unitate democratică

PARIS 12 (Agerpres). — După cum transmite TASS, mișcarea oamenilor muncii din Franța pentru formarea unui guvern de unitate democratică s'a intensificat în întreaga țară.

Potrivit știrilor publicate în presa franceză, la 10 Octombrie, 22.000 de mînieri din basinel carbonifer din departamentele Nord și Pas de Calais, precum și 5000 de mînieri dela minele din Firminy și St. Jean Bornet (departamentul Loire), au început lucrul pentru a sprijini această cerere.

Muncitorii feroviari din gările din Sud-Estul Parisului, precum și muncitorii dela numeroase întreprinderi din orașele departamentelor Var, Seine et Oise și altele, au încetat și ei lucrul.

Salariarii din numeroase întreprinderi franceze, precum și diferite sindicate și

„Clica lui Tito vinde bogățiile naturale ale Iugoslaviei”

Un articol din KRASNAIA ZVEZDA

MOSCOVA, 12 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul KRASNAIA ZVEZDA publică un articol intitulat: „Clica lui Tito vinde bogățiile naturale ale Iugoslaviei”. În fiecare zi, presa mondială publică noi amănunte cu privire la activitatea trădătoare a clicii fasciste a lui Tito, care s'a vândut imperialiștilor americani.

După cum se știe, Tito a cerut, la începutul acestui an, un împrumut din Statele Unite. Ziarul NEW YORK HERALD TRIBUNE a subliniat cu cinism, în legătură cu această cerere, că Tito nu va putea să obțină împrumutul fără a satisface anumite condiții puse de Departamentul de Stat. Bineînțeles, spionul Tito a acceptat cu ușurință toate condițiile puse de stăpînii săi, astfel că Statele Unite i-au acordat imediat sumele de bani necesare pentru a salva regimul fascist-gestapo-ist din Iugoslavia.

Potrivit știrilor publicate de presa franceză, una din condițiile cele mai importante pentru acordarea împrumutului de 20 milioane dolari clicii fasciste, a fost sporirea livrărilor de materii prime strategice iugoslave către Statele Unite.

Postul de radio britanic a anunțat că livrările de materii prime strategice din Iugoslavia către Statele Unite au fost sporite încă de anul trecut. Numai în luna Decembrie 1948 a fost livrată o cantitate de metale neferoase egală cu aceea livrată în tot cursul anului 1947. Anul acesta a fost înregistrat sporul și mai mare în livrările acestor materiale. În primele șase luni, exportul de aramă a fost de trei ori mai mare decât în perioada corespunzătoare din 1948, cel de plumb de șase ori mai mare, etc.

PARIS 12 (Agerpres). TASS transmite: Zărelle anunță că mînieri din 7 mine carbonifere din departamentul Pas de Calais au proclamat Marșul o grevă de 24 ore, cerând majorarea salariilor și constituirea unui guvern de unitate democratică în Franța.

Aproape toți mînieri, dela membri ai sindicatelor afiliate la Confederația Generală a Muncii din Franța, la Confederația muncitorilor creștini și la Organizația „Force Ouvriere”, formează un front unit.

PARIS 12 (Agerpres). — După cum transmite TASS, plebiscitul pentru pace continuă în Franța cu un entuziasm nestăvil, în ciuda persecuțiilor neînțelepte a partizanilor păcii de către poliție și autorități.

Potrivit rezultatelor preliminare 3.384.183 DE VOTURI PENTRU PACE AU FOST EXPRIMATE

Plebiscitul pentru pace din Franța continuă cu nestăvilul entuziasm

PARIS 12 (Agerpres). — După cum transmite TASS, plebiscitul pentru pace continuă în Franța cu un entuziasm nestăvil, în ciuda persecuțiilor neînțelepte a partizanilor păcii de către poliție și autorități.

Potrivit rezultatelor preliminare 3.384.183 DE VOTURI PENTRU PACE AU FOST EXPRIMATE

Greva celor un milion de muncitori americani continuă

NEW YORK 12 (Agerpres). Greva celor aproape un milion de muncitori metalurgici și mineri americani continuă. Luni, guvernul Statelor Unite a declarat că va face noi încercări de a înăbuși greva muncitorilor metalurgici, care a început acum 10 zile. Muncitorii continuă să mențină pichetele de grevă în uzine.

Greva muncitorilor tipografi din Italia

ROMA 12 (Agerpres). — După cum transmite FRANCE PRESSE, muncitorii tipografi din întreaga Italie au declarat grevă. Un număr de aproape 150 cotidiene italiene și-au suspendat apariția.

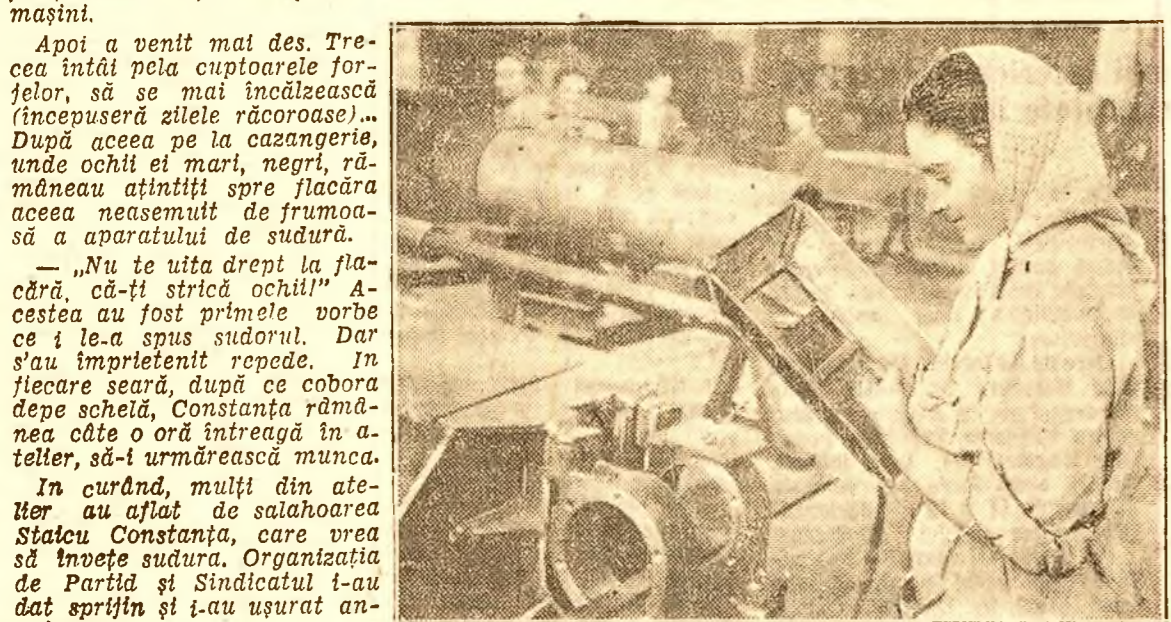
Pașinarea femeii

Sudorița Constanța Staicu va merge la școala de calificare

Cu încă un cat s'a înălțat școlăria la cazargeria uzinelor „Vulcan”. Nouveletă de povară, o salahoare urcă scările binale. Poartă în spate samarul cu cămăști. Sub pașii gret, trepțete de lemn trosnesc...

E tânără și voinică salahoarea. Nici n'a împlinit bine 17 ani. Munceste cu nădejde. Munca îi este dragă. Dar simte în ea puterea și dorința de a juca la fel cu strungarii, nituitorii sau sudorii din atelierele uzinei. Vroia aceasta din toată inima să tănără. Știa că va avea și un trat mai îmbelșugat.

Și dela o vreme, în amurg, când toaca de fier anunța zădărilor și salahorilor sfârșitul lucrului, trimițându-i spre casă, tănăra salahoare mat rămânea în urmă. Depe școlă, printr'un ochi de geam, privea înăuntru, în cazargerie... Până când, într'o zi, a îndrăznit să intre în atelier, furișându-se sfioasă printre mașini.

Sudorița
dela secția de montaj

Bătea vânt de iarnă printre schele când noua sudoriță a pus mâna pentru prima oară pe cleștele de sudat.

Prin geamul măștii de protecție lucese, puțnerie, mîile de sticlă strălucitoare, albe și roșii ca vâlvațala orbitoare a focului. Uneori, la început, își jăcmăneau ochii. Și îngăduia doar câteva minute de răgaz apoi începea din nou lucrul. „Era greu, dar munceam cu drag — spune acum Constanța. Nu m'am lăsat. Am avut de întămpinat și unele priviri sau chiar vorbe batjocitoare: clică asta nu-i me-

Articolul 6

„Republica Populară Chineză desființează sistemul feudal în care femeile sunt ținute în sclavie. Femeile se vor bucura de drepturi egale cu ale bărbaților în viața politică, economică, culturală, educativă și socială. Liberatea căsătoriei se aplică pentru bărbați și femei deopotrivă”. Așa glăsuiește articolul 6 din programul general al Consiliului Politic Consultativ al poporului chinez. Acest articol vine să desființeze condițiile de viață și libertate pe care Partidul Comunist Chinez și Vitejoasele Armate Populare Eliberatoare le-au creat femeii chineze.

Femeile chineze nu au așteptat însă pasiv eliberarea din înrobirea de veacuri în care au trăit. Milioane și milioane de femei s'au înrolat în rândurile celor ce luptă pentru independența națională, pentru libertate, pentru pace.

Lupta poporului chinez împotriva imperialiștilor americani înrobitori și împotriva reacționarilor din Kuomintang a fost încununată de victorie și femeile chineze sunt mândre de contribuția lor la această victorie.

Consituirea Republicii Populare Chineze este cheșia că de azi toate căile spre o viață mai bună le sunt deschise femeilor chineze.

0 femeie vice-președinte în guvernul central al Republicii Populare Chineze

În guvernul central al Republicii Populare Chineze a fost aleasă, ca unul dintre vice-președinți, soția marelui luptător chinez Sun Yat Sen. Marele luptător progresist chinez Sun Yat Sen este acela care în 1925, pe patul de moarte, a adresat o scrisoare guvernului sovietic în care scria printre altele: „Dragi tovarășii! Pe patul de moarte, gândurile mele se îndreaptă spre voi, spre soarta viitoare a Patriei mele. Voi stați în fruntea acelei Republici pe care a eliberat-o nemuritorul Lenin. Dacă națiunile care mai sunt astăzi victimele imperialismului și vor urma pilda, se vor elibera și ele ca și voi din înrobirea socială care s'a zidit pe război, sclavie, nedreptate!”

Soția lui Sun Yat Sen a rămas credincioasă marelui crez al soțului ei și a luptat mereu alături de biroulul Partid Comunist Chinez, având astăzi cinstea de a face parte din primul guvern al Republicii Populare Chineze, condus de tovarășul Mao Tse Dun.

ȘTIRI DIN ȚARĂ

Câteva țărânci muncitoare din comuna Bodești-Precista, județul Neamt, au demascat pe chibaburii Tincă Hariton, care având în serviciu ca argat pe orfana Veronica Hanqan nu plătea niciun salariu.

Ele au adus la cunoștința sindicatului de salariați agricoli acest caz. Cu acest prilej s'a descoperit că susnumita chibaburică mai avea și alți angajați cărora nu le plătea niciun ban.

Țărâncă săracă Maria Beșic, din comuna Dobreni, a demascat pe chibaburii Irina Teodorescu, care deasemeni exploata țărănește pe țărânul sărac Bordeianu Nicolae, neplătindu-i nici măcar salariul cuvenit.

Sindicatul salariaților agricoli a obligat pe chibaburii să plătească imediat drepturile salariaților lor.

Iftode Lucreția
coresp.

De patru săptămâni, centrul de conservare a legumelor, din Rădăuți, lucrează cu intensitate. Până în prezent s'au realizat la acest centru peste 1300 kg. conserve. Acum câteva zile centrul Rădăuți a chemat la înțelegere, centrele de conservare a legumelor și fructelor, din Vicov și Siret.

Hudescu Ety
coresp.

În toată țara, organizațiile județene U.F.D.R. desășează o viață activă pentru ridicarea politicii și culturale a țărâncilor muncitoare și gospodinelor.

Numai în județul Somoș, s'au organizat în ultima vreme încă 318 cercuri de citire. La orase și sate, în afară de cele 533 cercuri existente. La aceste cercuri sau parte 12.350 de femei.

La Oradea s'au organizat 108 cercuri de citire la care participă 1180 gospodine.

În aceste cercuri se citeșă și se discută articole din ziarul

Bucuroase că au scăpat de uringa trupelor lui Chiang-Kai-Shek — femeile chineze din regiunea eliberată manifestează pentru trupele eliberatoare ale Armatei Populare

Părinții să ajute primii pași ai copiilor în școală

de Profesor M. BERNSTEIN

Intrarea în școală este una din cele mai fericite zile din viața unui copil. Devenind școlar, copilul lasă în urmă perioada prescolară, perioada poveștilor fermecătoare și intră într'o lume mult mai bogată, mai captivantă, lumea învățăturii.

Părinții, la rândul lor, trebuie să știe: din clipa în care va pași pragul școlii copilul lor va face parte dintr'o colectivitate și va întreține relații de prietenie cu ceilalți școlari.

Asta nu-i chiar atât de ușor întodeuna. Acel copil ce se simt, în familia lor, centrul atenției generale, încep să pretindă la început un loc excepțional printre copiii din clasă lor. Sunt și cazuri în care copiii cad sub înrăurirea unor colegi înzestrați cu o energie și o voință mai puternică, față de care își pierd înțelegerea și simțul individualității.

Școala și institutul contribuie la stabilirea unor relații normale între copii. Dar este mare nevoie și de ajutorul părinților. Ei trebuie să ajute cu grijă copilul lor să înțeleagă că are îndatoriri și drepturi egale cu ceilalți membri din colectivitatea școlară, că numai atunci el se va simți bine în această colectivitate când va ști să respecte libertatea și drepturile celorlalți copii.

Copilul trebuie lăsat să-și aleagă singur prietenii. Alegerea aceasta e intermelată pe interese comune, pe simpatie împărtășită.

Legăturile de prietenie care se născ în școală trebuie menținute, întărite chiar și în afara școlii. Copiii să se ducă unul la altii și să-și petreacă timpul liber împreună.

Mai întodeuna „noul elev” se lasă ușor fermecat de primul lui institutor. Nu numai că îndeplinește de bună voie sfaturile acestei autorități — nouă pentru el — dar se simte chiar să-l imite în toate. În această primă perioadă școlară copiii încep să opună autorității tatălui sau mamei, autoritatea de neînălțată a institutorului.

Adesea îl poți auzi pe elevul de întâia răspunzând la sfaturile sau explicațiile părinților: „Dar profesora mi-a explicat altfel” — „Dar profesora mi-a spus...”

În cele mai multe cazuri părinții cunosc originea acestei noi simpatii. Ei prețuiesc forța educatoare, autoritatea educatoare, a institutorului și se simt să stărnescă la copil acest simțământ de adănc respect față de institutor.

Dar unele mame, temându-se că ar putea fi străbită autoritatea lor încep „să fie geloase” pe institutor și îl îndigăue — de față cu copiii — să critice cu ușurință cele făcute de institutor, să ia în derădere „regulamentele școlare”.

O astfel de atitudine a părinților e dăunătoare educației copilului. Copilul începe a se purta în două feluri, sau — ceea ce și mai rău — nu mai privește atât de bine autoritatea părinților. Ori ce pozitive a autorității părinților față de cea a institutorului, sau a institutorului față de părinți aduce scaderi instructivului și educației școlare.

Cea mai de seamă sarcină a părinților este de a ajuta școala să dezvolte la copil interesul și atitudinea serioasă față de învățătură respectul față de educatori (din revista „Femeia Sovietică”)